

DEL 5. PROFESJONSETISKE RETNINGSLINJER

DEN NORSKE VETERINÆRFORENINGES PROFESJONSETISKE RETNINGSLINJER

5.1. VETERINÆREN OG SAMFUNNET:

Veterinæren bidrar aktivt til at veterinærfaglige og etiske normer legges til grunn for egne og andres beslutninger som gjelder dyrehelse, dyrevelferd, mattrygghet, folkehelse og miljø.

5.1.1. Veterinæren arbeider for god dyrehelse og god dyrevelferd og ivaretar mattrygghet og folkehelse på alle nivåer, ut fra den enkeltes arbeid og posisjon.

5.1.2. Veterinæren har et særlig ansvar for å formidle opplysninger om dyrs velferd, ikke minst der hensynet til dyr kommer i konflikt med økonomiske eller andre menneskelige interesser.

5.1.3. Ut fra egen rolle og posisjon arbeider veterinæren for en sunn dyrepopulasjon og en god folkehelse ved aktivt å bidra til å forebygge og bekjempe smittsomme dyresjukdommer og zoonoser.

5.1.4. Veterinæren engasjerer seg i den offentlige debatt omkring veterinærmedisinske spørsmål og gir saklig informasjon forenlig med vitenskapelig og erfaringsbasert kunnskap. Opplysninger skal gi et riktig bilde og ikke virke villedende overfor publikum.

5.1.5. Veterinæren tilegner seg kunnskap om miljøspørsmål, og er seg bevisst den påvirkning hen har på miljøet og samfunnet. Veterinærene begrenser forurensing av miljøet gjennom riktig bruk av desinfeksjonsmidler, legemidler og andre kjemikalier og oppmuntrer sine kunder til å gjøre det samme.

5.2. VETERINÆREN OG PROFESJONEN

Veterinæren fremmer gjennom sitt arbeid og virke profesjonens anseelse og posisjon i samfunnet. En veterinær utøver sitt yrke samvittighetsfullt og med god sakkunnskap.

5.2.1. Veterinæren sikrer profesjonens integritet ved å ta et personlig ansvar for at eget arbeid er faglig, etisk og juridisk forsvarlig. Veterinæren setter seg inn i, respekterer og følger lovverk og annet regelverk som regulerer yrkesutøvelsen.

5.2.2 En veterinær skal, verken av veterinærer eller andre, kreve eller motta noen form for honorar eller vederlag for å henvise eller anbefale en pasient til en kollega. Veterinæren skal heller ikke betale noen form for honorar eller vederlag for å få henvist en pasient til seg.

5.2.3. Veterinæren er pålitelig, redelig og tar ansvar. En veterinær tilegner seg ikke ervervsmessig, økonomisk eller personlig fordel gjennom å misbruke sin stilling og posisjon.

5.2.4. Veterinæren holder sine faglige kunnskaper ved like og er oppdatert om forskning og utvikling innen sitt fagområde. Veterinæren bidrar gjennom sitt arbeid og sin stilling til å synliggjøre, styrke og utvikle de veterinære fagområder.

5.2.5. Veterinæren erkjenner grensene for egen kompetanse, søker veiledning i vanskelige situasjoner og henviser problemstillinger så vel som pasienter videre ved behov.

5.2.6. Veterinæren møter klager på og kritikk av sitt arbeid på en konstruktiv måte.

5.2.7. Veterinæren utferdiger attester, rapporter og andre dokumenter på en faglig korrekt og upartisk måte.

5.2.8. Veterinæren viser respekt for andres fagkunnskap og bidrar positivt til flerfaglig samarbeid der det er naturlig.

5.3. VETERINÆREN OG KOLLEGIALITET

En veterinær viser respekt, hensyn og yrkesetisk aktsomhet i forholdet til sine kolleger. Veterinæren tar vare på og utvikler gode kollegiale relasjoner. God kollegialitet innebærer også å ta opp brudd på faglige, etiske eller kollegiale normer.

5.3.1. Veterinæren viser respekt for kollegaer og motarbeider enhver form for diskriminerende atferd.

5.3.2. Veterinæren veileder, hjelper og støtter kollegaer som trenger det.

5.3.3. Veterinærer som er uenige i faglige spørsmål holder meningsutvekslingen på et verdig, saklig og faglig plan. Debatt som føres i offentlighet skjer på en måte som ikke skader andre kollegaer eller profesjonens anseelse. Oppstår det en tvist mellom veterinærer vedrørende yrkesutøvelsen, bør denne forelegges DNV for vurdering.

5.3.4. Veterinær som behandler saker eller tilfeller som er oversendt eller henvist fra annen kollega orienterer denne om utfallet av behandlingen.

5.3.5. Veterinæren uttaler seg på en måte som ikke unødig kritiserer en annen veterinærs arbeid eller metoder.

5.3.6. Veterinæren gir sann og nøktern informasjon i annonser og annen markedsføring av sine tjenester.

5.4. VETERINÆREN OG ARBEIDSPLASSEN

Veterinæren setter seg inn i arbeidsstedets visjon, verdier, mål og gjeldende retningslinjer og er lojal mot disse.

5.4.1. Veterinæren setter seg inn i egne plikter og rettigheter når et nytt arbeidsforhold innledes, og holder seg oppdatert om aktuelle endringer.

5.4.2. Veterinære arbeidsgivere informerer sine ansatte om aktuelt regelverk for virksomheten og ansettelsesforholdet.

5.4.3. Veterinæren bidrar til et godt arbeidsmiljø og viser respekt for de andre på arbeidsplassen.

5.4.4. Veterinæren melder fra om uforsvarlige eller kritikkverdige forhold på arbeidsplassen. Lojalitet er ikke til hinder for dette.

5.4.5. Veterinæren drar ikke på utilbørlig vis nytte av kunnskap som tilegnes i arbeidsforholdet eller misbruker på annen måte sin stilling til personlig vinning.

5.4.6. Veterinæren er seg bevisst sin posisjon som rollemodell for andre.

5.5. VETERINÆREN OG DYREEIER

Veterinæren opptrer med respekt og forståelse for dyreeier og dennes situasjon. Veterinæren gir faglig korrekt, saklig og forståelig informasjon og utfører arbeidet etter beste skjønn.

5.5.1. Veterinæren gjør seg dyreeiers tillit verdig ved å opptre høflig, bruke god faglig kunnskap og holde fortrolige opplysninger konfidensielle. Veterinære ledere pålegger sine medarbeidere den samme aktsomhet.

5.5.2. Veterinæren gir dyreeier korrekt og tilstrekkelig faglig informasjon ut fra den aktuelle situasjonen, og formidler denne på en forståelig måte.

5.5.3. Veterinæren iverksetter behandling av dyr eller utsteder resept bare etter først å ha undersøkt dyret selv eller på annen måte ha tilegnet seg tilstrekkelig kunnskap om dyret.

5.5.4. Veterinæren iverksetter ikke overflødig eller unødig kostbar undersøkelse og behandling. Veterinæren opplyser eier om forventede kostnader før behandling iverksettes, og informerer om prognose og behandlingsalternativer. Veterinæren respekterer dyreeiers ønske om behandling såfremt dette er veterinærfaglig og dyrevelferdsmessig forsvarlig.

5.5.5. Veterinæren henviser dyreeier til annen veterinær med større kyndighet dersom pasientens tilstand krever undersøkelse eller behandling som veterinæren selv ikke behersker.

5.5.6. Veterinæren respekterer dyreeiers rett til fritt å velge veterinær. En veterinær imøtekommer klienters ønske om ny vurdering hos en annen veterinær og gir frivillig fra seg informasjon av klinisk relevans.

5.5.7. Veterinæren gjør dyreeier eller ansvarshavende oppmerksom på ulovlig eller på annen måte kritikkverdige forhold og oppfordrer til nødvendige forbedringer eller handlinger.

5.6. VETERINÆREN OG DYRET

I møtet med dyret er veterinærens hovedfokus dyrevelferd. Dette leder veterinærens virke og er overordnet andre hensyn. Grundig undersøkelse og diagnostikk ligger til grunn for all behandling.

5.6.1. Veterinæren tar ansvar for at håndtering av dyr skjer omsorgsfullt, med respekt for dyrets egenart og uten unødig maktbruk.

5.6.2. En veterinær gjør ikke bruk av eller anbefaler behandlingsmetoder som savner vitenskapelig grunnlag og eventuelt underbygd erfaring.

5.6.3. En veterinær utfører bare undersøkelser og behandlinger som er berettiget og som ikke utsetter dyret for unødig belastning. Veterinæren forebygger og lindrer smerte ved å sørge for adekvat smertebehandling.

5.6.4. Veterinæren gjør en full og realistisk vurdering av dyrets prognose. Veterinæren legger stor vekt på hensynet til dyrets velferd og fremmer dyrets sak i interessekonflikter. Veterinæren vurderer avlving som et alternativ dersom aktuell behandling er sterkt belastende og utsikten til akseptabel fremtidig livskvalitet er usikker.